

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Sebestyén Éva gyulai ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Tóth Imre jogtanácsos által képviselt Békés Megyei Egészségbiztosítási Pénztár békéscsabai (Luther u. 3.) székhelyű alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságon folyt perében a 2007. január 3. napján meghozott 1.M.589/2006/4. számú jogerős ítélet ellen az alperes részéről 5. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Gyulai Munkaügyi Bíróság 1.M.589/2006/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A munkaügyi bíróság által megállapított irányadó tényállás szerint az alperesi ellátásra szoruló sérültet a felperes bútorasztalos munkakörben foglalkoztatta. A sérült 2004. április 21-én egy szúnyoghálókeret elkészítését kapta feladatként, melyhez a munkáltató egy 2 m hosszú, 14 cm széles és 2 cm vastag fenyődeszkát biztosított alapanyagként. Az anyag előzetes ellenőrzése a sérült feladatához tartozott, aki észlelte, hogy a fenyődeszkában egy görcs van. Ennek azonban nem tulajdonított különösebb jelentőséget, mivel a görcs kisméretűnek mutatkozott. A munkaeszközként használt körfűrészgép hasítóékkal és védőburkolattal el volt látva, mely előbbinek az volt a funkciója, hogy az anyag visszavágódását megakadályozza. A baleset bekövetkezésekor a hasítóék megfelelően

üzemelt, azonban a védőburkolat még nem került visszaállításra a megfelelő állásba, amikor a vágási műveletnél az anyag a hasítóék és a vezető között megszorult és visszavágódott, melynek következtében a dolgozó jobb kezének hármaskéz és négyes ujja a forgó fűrészlaphoz ért, ami vágásos és töréses sérülést idézett elő. A sérült a baleset következményeként 2004. április 21-től 2004. szeptember 3-ig keresőképtelen beteg volt és baleseti táppénzben részesült. A vágás és a törés következtében a sérült járóbeteg szakellátásokban részesült. Az alperes a sérült balesetével kapcsolatban 46.513-05-3067/4/2005. számon 2005. szeptember 7. napján fizetési meghagyást bocsátott ki, melyben a felperes felelősségét megállapította és nevezett 312.060 forint megfizetésére kötelezte. A fizetési meghagyás jogerőre emelkedett az abban szereplő összeget a felperes megfizette az alperesnek. Az alperes belső ellenőrzése során megállapította, hogy a felperest az eddigiek fölött még 22.044 forint kötelezettség terheli. Ennek érvényesítésére 58.570-05-3804/2006. számon 2006. szeptember 19-én adott ki fizetési meghagyást. A fizetési meghagyás nem a megtérítés jogcímét, hanem összecszerűségét érintően jelentett eltérést az előző határozattól.

A fizetési meghagyás felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, melyben ez utóbbi fizetési meghagyás hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a balesetet kizárólag a sérült elháríthatatlan magatartása okozta, részéről munkavédelmi szabályszegés nem állapítható meg, végül vitatta a fizetési meghagyás összecszerűségét is, mert bizonyos időszak tekintetében kétszeres elszámolást vélt felfedezni.

A munkaügyi bíróság ítéletével a fizetési meghagyást az alperes új eljárásra kötelezésének mellőzésével hatályon kívül helyezte. Indokolása szerint a balesethez csupán a dolgozó egyszeri szabálytalan munkavégzése vezetett, mely nélkülözötte a legcsekélyebb felperesi közrehatást is. A balesetet a sérült elháríthatatlan közrehatása okozta. A bíróság álláspontja szerint nem volt elvárható a felperestől, hogy egy szakképzett, munkavédelmi oktatásban részesült és az adott munkafolyamatot jól ismerő munkavállaló munkavégzését a napi rendszerességen túl folyamatosan ellenőrizze. Utalt a bíróság arra is, hogy a korábban kiadott fizetési meghagyást az ügyben ítélt dolognak nem lehetett tekinteni, hiszen a jogalap tekintetében a felperes a teljes jogorvoslati fórumot nem vette igénybe, így jelen ügyben megtérítési kötelezettségét jogszerűen vitathatta.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a perbeli fizetési meghagyást a korábban kibocsátottal azonos tényállás alapján adta ki, az a korábban jogerőre emelkedett fizetési meghagyástól csak

összepszerűségében tért el annyiban, amennyiben a most érvényesített összeget a korábbi fizetési meghagyás nem tartalmazta. Jogszabálysértésként a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 67. §-ának /1/ bekezdését jelölte meg.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Előadta, hogy tényszerűen bizonyított, miszerint kizárólag a balesetet szenvedett munkavállaló mulasztotta el az óvintézkedés alkalmazását, ezért nem állnak fenn az Ebtv. 67. §-a /1/ bekezdésében előírt feltételek.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A felek az eljárás során nem vitatták, hogy az ügyben érvényesített követelés egy, a felperesi munkáltatónál 2004. április 21-én bekövetkezett munkabalesetből ered. A követelés tárgyában 2005. szeptember 7-én jogerős határozat született. E határozat szerint fennállt a munkáltató felelőssége. Ennélfogva nevezett köteles volt megtéríteni az üzemi baleset miatt felmerült egészségbiztosítási ellátást. Az ügyben tehát már született elsőfokú határozat, mely az Áe. 77. §-a /1/ bekezdése értelmében jogerős lett, mert a határozat ellen határidőn belül a felperes nem élt jogorvoslattal. A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint a követelés jogalapját jogerősen megállapító határozat meghozatalát követően azonos jogalapra támaszkodóan eltérő összepszerűséggel kiadott határozat csak összepszerűségben támadható. A jogalapot tartalmazó döntés ugyanis a fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. Nincs az ügyben tehát sem szükség, sem lehetőség a követelés jogalapjának ismételt megvizsgálására. Ezzel kapcsolatban jegyzi meg a Legfelsőbb Bíróság, hogy az anyagi jogerő nem csak a peres, hanem a társadalombiztosítási eljárásban is érvényesül. a felperes Ebtv. 67. § /1/ bekezdésén alapuló felelőssége tehát önmagában ez okból fennáll. A felperesnek az összepszerűségre vonatkozó előadása azért alaptalan, mert erre vonatkozóan a felperes érdemi előadást nem terjesztett elő.

A kifejtett indokokra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-a /4/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.

A felperes a Pp. 78. § alapján köteles megfizetni az alperes Pp. 79. § szerint felszámítható együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási perköltségét.

Budapest, 2008. február 26.

*Dr.Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr.Kovács Ákos sk. előadó
bíró, Dr.Kárpáti Zoltán sk. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok